

Република Србија
УПРАВНИ СУД
6 Уп 88/18
27.01.2022. године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Вукашиновић, председника већа, Мире Василијевић и Јасмине Минић, чланова већа, са судским саветником Милицом Новаковић, записничарем, одлучујући по тужби тужиље А.А. из ..., .., чији је пуномоћник адвокат Александар Попара из Београда, Краљевића Марка 4, за понављање поступка окончаног пресудом Управног суда број 17 У 16261/13 од 09.05.2016. године, у предмету инвалиднине, у нејавној седници већа одржаној дана 27.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Тужба се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Тужилца је дана 28.12.2018. године Управном суду, поднела тужбу за понављање поступка окончаног пресудом Управног суда 17 У 16261/13 од 09.05.2016. године, којом је одбијена тужба тужиље ради поништаја решења Секретаријата за социјалну заштиту, Сектора за борачку и инвалидску заштиту Градске управе града Београда, XIX-06 број 58.1-120/2013 од 04.09.2013. године. Оспореним решењем по службеној дужности поништено је решење Управе за борачку инвалидску заштиту Градске управе XII-03 број 731.3-98/99 од 27.12.1999. године, којим је тужилци признато право на увећану породичну инвалиднину, почев од 01.08.1998. године. Као основ за понављање поступка тужилца наводи члан 56. став 1. тач. 1) Закона о управним споровима и указује да је дана 06.12.2018. године сазнала за нову чињеницу и стекла могућност да употреби нови доказ на основу кога би спор био повољније решен за странку. Наиме, тужилца истиче да је дана 09.10.2018. године примила пресуду Основног суда у Котор Вароши, Република Српска, Босна и Херцеговина, број 730 К 028867 18К од 13.09.2018. године, којом је Б.Б. из ..., ул. ... бр. ..., оглашен кривим за кривично дело преваре из члана 239. ст. 3. у вези са ст. 1. Кривичног законика Републике Српске, а која пресуда је постала правноснажна дана 03.12.2018. године. Напомиње да тужбу подноси у року од 30 дана од дана сазнања за

нову чињеницу, односно доказ који би могао бити употребљен у управном поступку окончаном пресудом 17У 16261/13 од 09.05.2016. године и који би, по мишљењу тужиле, могао да доведе до повољнијег одлучивања по њу. Наводи да се овом пресудом доказује да је Б.Б. остварио и користио право на инвалиднину у Републици Српској, а не тужилца, чиме се доказује да није дошло до двоструког остваривања наведеног права, будући да је тужилца само у Републици Србији поднела захтев за остваривање права на инвалиднину. Наиме, тужилца сматра да је претходно питање – остваривање права на инвалиднину у Републици Српској погрешно утврђено. У складу са наведеним, тужилца је предложила да се тужба уважи и преиначи пресуда Управног суда број 17 У 16261/13 од 09.05.2016. године, тако што се оспорено решење Секретаријата за социјалну заштиту, Сектора за борачку и инвалидску заштиту Градске управе града Београда, XIX-06 број 58.1-120/2013 од 04.09.2013. године, поништава и предмет враћа туженом на поновно одлучивање. Трошкове управног спора тражи по АТ и ТТ са законском затезном каматом, почев од дана пресуђења до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, под претњом принудног извршења.

Одлучујући о тужби за понављање поступка на основу одредбе члана 58. Закона о управним споровима („Службени гласник РС” бр. 111/09), Управни суд је нашао да тужбу треба одбацити, јер тужилца није учинила вероватним постојање законског основа за понављање судског поступка.

Према члану 56. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, број 111/09), поступак завршен правноснажном пресудом или решењем суда поновиће се по тужби странке: ако странка сазна за нове чињенице, или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих би спор био повољније решен за њу да су те чињенице, односно докази били изнети или употребљени у ранијем судском поступку (тачка 1.); ако је судска одлука заснована на пресуди донетој у казненој или грађанској ствари, а та пресуда је касније укинута другом правноснажном судском одлуком (тачка 3.); ако странка нађе или стекне могућност да употреби ранију судску одлуку донету у истом управном спору (тачка 5.). Ставом 2. наведеног члана је прописано да ће се због околности из тач. 1. и 5. става 1. овог члана понављање дозволити само ако странка без своје кривице није била у стању да те околности изнесе у ранијем поступку.

По правном становишту Управног суда, сазнање за нове чињенице и стицање могућности за употребу нових доказа могу бити разлог за понављање управно-судског поступка само ако су чињенице утврђене, односно ако су ти докази извођени у управно-судском поступку и на тако утврђеном чињеничном стању заснована судска одлука. У конкретном случају, из списка предмета Управног суда број 17 У 16261/13, произлази да суд није утврђивао чињенично стање ван чињеничног стања утврђеног у управном поступку, па је пресуда Управног суда 17 У 16261/13 од 09.05.2016. године, заснована на чињеничном стању утврђеном у управном поступку, то се по оцени суда нису стекли законом предвиђени услови за тражено понављање поступка из разлога наведених у члану 56. став 1. тачка 1. и став 2. истог члана Закона о управним споровима.

Одредбом члана 60. Закона о управним споровима („Службени гласник

РС“, број 111/09), прописано је да ће суд решењем одбацити тужбу за понављање поступка ако утврди да је тужбу поднело неовлашћено лице, или да тужба није благовремена или да странка није учинила бар вероватним постојање законског основа за понављање поступка.

С обзиром да тужила није учинила вероватним постојање законског основа за понављање поступка прописаних одредбама члана 56. Закона о управним споровима, то је Управни суд на основу члана 60. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву овог решења.

Суд није посебно одлучивао о трошковима спора, јер је тужба одбачена.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 27.01.2022. године, 6 Уп 88/18

Записничар
Милица Новаковић,с.р.

Председник већа – судија
Јасминка Вукашиновић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

AJ